

akt

Mentori od Tigridu

3. letecký poradní tým AČR pomáhal na letišti
Balád iráckým vzdušným silám

Připraveno redakcí
Areport

3. letecký poradní tým AČR pomáhal na letišti Balád iráckým vzdušným silám

Mentori od Tigridu

Je sedm hodin ráno. Na betonu letištní plochy bagdádského letiště by se již touto dobou dala smažit volská oka. Teploměr ukazuje čtyřicet stupňů ve stínu. Celý Irák zachvátila v červnu obrovská vedra. Dostává se nám poučení před závěrečnou etapou naší cesty. Do sedmdesát kilometrů vzdáleného Baládu to bude trvat asi dvacet minut. Máme si vzít s sebou co nejvíce vody. To pro případ, že bychom museli nouzově přistát.

K ničemu takovému ale našťastí nedošlo. Irácké vzdušné síly s ruskou Andulou dosedají na přistávací dráhu. Je tady Balád, na kterém působí v operaci Inherent Resolve již téměř tři měsíce 3. letecký poradní tým AČR. Jednotka v celkovém počtu 31 osob je postavena především z příslušníků 21. základny taktického letectva Čáslav. Ty doplnili vojáci z dalších 9 vojenských útvarů a zařízení. Hlavním úkolem týmu je poradní a mentorovací činnost při operačním výcviku pozemního a létajícího personálu iráckých vzdušných sil na letounech L-159 ALCA. Iráčané koupili od naší

armády 15 těchto nepotřebných strojů. Jejich technici a piloti prošli v minulosti zaškolením na tyto letadla nejen ve výcvikovém centru v Pardubicích, ale i přímo na čáslavské základně.

Tři skupiny

„Naprostá většina naší jednotky plní úkol zde na základně Balád. Jednoho styčného důstojníka máme umístěného v Bagdádu na velitelství koalice. Náš tým se dělí na tři skupiny. Především je to skupina

mentoringu. Tu tvoří odborníci na předávání zkušeností jak pilotům, tak i technickému personálu. Druhá skupina zajišťuje provoz poradního týmu. To se týká jak logistiky, hospodářského družstva a přípravy stravy, tak i například údržby komunikačních systémů. Třetí skupina pak zabezpečuje nejen ochranu celého týmu, ale i ochranu jednotlivců mentorujících irácké letectvo.“ vysvětluje velitel týmu major Denis Dúbravčík. „Hlavním naším úkolem je ale samozřejmě mentoring iráckého letectva provozujícího letouny L-159 Alca, se kterými má naše letectvo dlouholeté zkušenosti.

Snažíme se tak napomoci jednak úspěšné integraci těchto strojů do jejich letectva, ale především přispět k jejich úspěšnému bojovému nasazení proti tzv. islámskému státu.“

Samotný mentoring je možné rozdělit do dvou skupin. První tvoří piloti, kteří denně docházejí na 115. letku iráckého letectva a připravují její příslušníky na let. Po něm pak vyhodnocují případné nuance či problémy. Následně se radí, jak je odstranit, aby další lety již byly bezpečnější. Mentoring technického personálu probíhá buď formou přednášek a teoretických školení, anebo přímo při přípravě letounu. „Naši technici dozorují přípravu letounu, napomáhají k co nejeefektivnější obsluze stroje na stojánce. Do budoucna se počítá i s rozšířením kontingentu o mentoring odstraňování chyb a závad,“ doplňuje major Dúbravčík.

Základna připomíná jugokluby

Obří letecká základna irácké armády Balád zažila svou největší slávu v sedmdesátých letech minulého století. Pro iráckého diktátora Sadama Husajna ji tehdy postavili jugoslávští stavbaři. I po těch letech je to zřejmě na první pohled. Řídící věž a některé další budovy připomínají jako dvojčata tzv. jugokluby, které se v té době stavěly na československých vojenských letištích. Jsou zde dvě paralelní přistávací dráhy dlouhé téměř čtyři kilometry. Základna kdysi měla atletický stadion, padesátimetrový venkovní a pětadvacetimetrový krytý bazén, vlastní vodárnu a dokonce i divadlo. Dnes je všechno v troskách. Co neponičila válka, dokonali vandalové. Anglické nápisy určující místo pro grilování, opalování a podobu plavek pro koupání naznačují, že do odchodu Američanů z Iráku v roce 2008 bylo všechno ještě nejspíš funkční.

Jinak ale základna připomíná pevnost. Celý sedmadvacet kilometrů dlouhý obvod chrání pětimetrový plot a pětapadesát strážních věží. Na vnějším perimetru je ještě navršený hliněný val a za ním pak příkop napájený vodou z Tigridu. Navíc na zajištění bezpečnosti základny se podílí i několik praporů irácké armády dislokovaných v jejím okolí. O poměrně významné pomoci naší země irácké armádě svědčí mimo jiné skutečnost, že nemalý počet jejich ochránců je vyzbrojen samopaly Sa-58 naší provenience.

Kemp Sovina

Také při budování naší interní malé jednotky bylo pamatováno především na zajištění bezpečnosti. Ne náhodu nese název Alcatraz. Kromě důkladného bezpečnostního zajištění ji tvoří obytné buňky. Ty, stejně jako jejich klimatizace vyžadující prakticky nepřetržitou údržbu, pamatují ještě působení amerických vojáků na zdejší základně. Kromě toho je zde vybudovaná kuchyně s jídelnou, společenská místnost a posilovna. Kontingent má i vlastního zdravotníka, který se snaží řešit případná onemocnění a zranění. Pokud se jedná o něco závažnějšího, odesílá pacienty do zdejší vojenské nemocnice na úrovni ROLE 2, případně do americké vojenské nemocnice v Bagdádu, která má úroveň ROLE 3. Také pacienti se zubními problémy musí cestovat do Bagdádu. Stomatologie navíc patří v Iráku k těm nejdražším lékařským disciplínám. Česká základna má ještě jeden název, a to čestný. Na počest kolegy Ondřeje Soviny, letci 212. letky, který před čtyřmi lety tragicky zahynul při pilotování L-159, ji jeden z předcházejících kontingentů pojmenoval „kemp Sovina“. Symbolika je v tomto případě zjevná. Základ všech kontingentů tvoří totiž právě příslušníci 212. letky.

Letiště Balád se stalo naposledy terčem útoku islamistů v roce 2014. Tehdy na něj útočilo dva tisíce

bojovníků. Odrážila je pětasedmdesáticenná skupina obránců. Od té doby již nic takového nehrozí.

Rána jako z děla

„Jsme zde především kvůli mentoringu, to ale nemění nic na skutečnosti, že jsme vojáci a že si musíme udržovat jisté schopnosti a vyvíčenost. Jsme nasazeni v zemi, která nemá právě ideální bezpečnostní situaci. Musíme být tedy připraveni i na určité bezpečnostní ohrožení. Z toho důvodu dáváme nemalý prostor výcviku, ke kterému využíváme rovněž místní velmi dobře postavenou střelnici,“ připomíná major Dúbravčík. „Podle našeho příslušníka, který má na starosti pravidelné informace o stavu bezpečnosti, nehrozí aktuálně základně žádné nebezpečí, nejsou žádné indicie, že by se jí snažil někdo ohrozit. Na to ale samozřejmě nespolehneme. Máme nacvičeny reakce

na různá rizika, minometným útokem počínaje a teroristickým končící. Právě vysoká připravenost na krizové situace pomáhá udržovat dobrou psychickou pohodu. Jako velitel nemám žádné poznatky, že by případné ohrožení nějak působilo na psychickou vyrovnanost někoho z kontingentu.“

Vypadá to skoro, jako kdybychom to předcházejícími slovy přivolali, ale na základně najednou vypadne proud. Dříve než stačí naši vojáci zjistit příčinu, ozve se na horizontu silný výbuch. Velitel pro jistotu vyhláší poplach. Všichni se urychleně odebírají do krytu. Ukazuje se ale, že se nejednalo o nic vážného. Zhruba kilometr od základny museli odpálit nálož.

Druhý den brzy ráno vyjždíme s českými techniky a piloty směrem k zodolněným úkrytům, z nichž každý ukrývá dva letouny L-159 Alca. „Úly“ nesou označení jak letounů L-159, tak i irácké 115. letky. Hydraulika velkých ocelových vrat již dávno nefunguje a tak

zůstávají trvale otevřeny. Uvnitř je nastoupena jednotka iráckého pozemního personálu. Rozdělení úkolů je velice krátké, každý ví přesně, co má dělat. Ze všeho nejdříve je potřeba sundat z letounů plachtové krytí. „Náš běžný pracovní den je dán především mentorin-gem, který se podřizuje požadavkům iráckého letectva. V aktuálních vysokých teplotách Iráčané provádějí lety spíše ráno. Což samozřejmě klade největší nároky na naše piloty a techniky především v brzkých ranních hodinách, kdy musí jako v tomto případě jít podporovat přípravu na let,“ zdůrazňuje major Důbravčík.

To už ale naši technici kontaktují své irácké protějšky a společně provádějí kontrolu všech systémů na letounu. „Jak sami můžete vidět, podoba mentoringu je poměrně rozmanitá. Naši příslušníci dohlíží na irácké techniky, zbrojře a další odbornosti během předletové, letové a poletové přípravy. Pokud se vyskytne nějaká závada, pomáhají po odborné stránce

důkladněji. Kromě toho poskytujeme také teoretický a praktický výcvik, ať již certifikovaného, tak i necertifikovaného personálu. Jde nám o to, aby nebyla ohrožena letová bezpečnost,“ říká zástupce velitele a hlavní inženýr kapitán T. K. „Pokračujeme tak ve výcvikovém úsilí, které bylo zahájeno již u nás v republice. Dvě skupiny iráckých techniků byly poslány do Čech na technický výcvik. Na základě konceptu, který byl projednán s iráckou stranou a s českými mentory se přijal systém výcviku amerického letectva. Každý irácký technik prochází postupně určitými stupni výcviku.“

Brání přehřívání

V době naší návštěvy Baládu ještě nebyl dokončen přísun veškerého materiálu, který byl součástí nákupu letounů. Chyběla například některá kontrolní a měřicí technika. Občas se také objevil nedostatek náhradních

přes čtyřicet stupňů ve stínu, které jsou zde v současné době, se určitě podepisují na stavu letecké techniky. Některé přístroje mají občas problémy. Personál se snaží co nejdéle držet letadla v úkrytech. Teprve po přípravě na let je vysunuje ven. Maximálně do půl hodiny se pak startuje. Tímto způsobem se snažíme zabránit přehřívání techniky. Vše zřejmě vyřeší zařízení na zlepšení klimatických podmínek letadla, které by Iráčané měli ještě dostat. Jedná se o chladicí jednotky. Ty se připojí na letadlo, aby vnitřek stroje nebyl rozpálený a pilot mohl bezpečně usednout do kabiny.“

Dominuje „chytrá“ munice

Technická kontrola letounů je u konce, definitivně jsou připraveny k bojovému letu. Technici je vytlačují ze zodolněného úkrytu. Není možné přehlédnout dvě dvěstěpadesátikilogramové letecké bomby zavěšené

s řešením daného problému. Občas se na tom podílí i odborníci z Aera Vodochody. Mnohé z těch letadel jsou totiž stále ještě v záruce. Pomáháme i při dalších činnostech, jako jsou periodické prohlídky letadel. A to ať již po dvou či po šesti měsících. V těchto případech probíhá ta spolupráce ještě na vyšší úrovni a dohled je

dílů. „Nejedná se ale o nějaký zásadní problém, který bychom nebyli schopni řešit. Někdy jsou také potíže s jazykovou bariérou. Ne všichni Iráčané umí perfektně anglicky. Musím ale říci, že po přiletu do této mise jsem byl příjemně překvapen, v jak dobrém stavu je technika,“ upozorňuje kapitán T. K. „Také vysoké teploty

na křídlech. „Používání leteckých bomb je zde na denním pořádku. S něčím takovým se u nás doma často neseťká-váme. Pro zbrojře je to určitě zajímavá zkušenost, ti se v České republice nedostanou do situace, aby na každý let byla připravena bojová munice. Také po další náš personál to má pozitivní přínos, naučí se něco nového. Zjistí, jak to funguje jinde,“ dodává kapitán T. K.

„Bojové nasazení letounů L-159 je samozřejmě i pro nás velice užitečné. S ničím takovým jsme se zatím neseťkali, takže je to pro nás premiéra. Z taktického hlediska se zde přímo v praxi můžeme na vlastní oči přesvědčit, že tzv. hloupá munice je v současné době již překonána,“ upozorňuje jeden z našich pilotů – mentorů. „Ze zkušeností, které jsme zde získali, je zřejmé, jak nesmírně důležité je, aby byl zničen výhradně cíl, ale již nic jiného v okolí.“

Text a foto: Vladimír Marek

V Afghánistánu působí český polní chirurgický tým

NEMOCNICE na kraji Kábulu

Vojenská zdravotnická služba plní úkoly zdravotnického zabezpečení ozbrojených sil České republiky v míru a v celém spektru operací. Hlavním úkolem je zachování lidského potenciálu, života a minimalizace nevyhnutelného fyzického a duševního poškození. Ne jinak tomu je v misi Resolute Support, kde naši lékaři a zdravotníci zachraňují lidské životy, ale i ošetřují banální poranění.

Současné válečné konflikty ukazují, že taktika boje doznala výrazných změn. Taktika široké fronty, jak tomu bylo ve druhé světové válce, je pravděpodobně minulostí. Dnešní bojové konflikty se většinou odehrávají v zastavěných oblastech formou přestřelek, teroristických útoků a sebevražedných atentátů. Jedná se o asymetrické bojiště. Během konfliktu můžeme očekávat hromadné příjmy až řádově několika desítek vojáků, rozhodně však stěží tisíce raněných denně. Menší počet zraněných dává možnost poskytnout jim vysoce kvalitní péči a zvýšit tak jejich šanci na záchranu. Podle článku 31 Listiny základních práv a svobod má každý občan nárok na bezplatnou zdravotní péči a v souladu s vyhláškou 434/1992 Sb., o záchranných službách, mu má být zdravotní péče poskytnuta do 15 minut

od přijetí výzvy o vzniku náhlého stavu. Ideálně má pak být pacientovi do 60 minut zajištěna chirurgická péče ve zdravotnickém zařízení. Péče poskytovaná českým vojákům v zahraničních operacích musí být rovněž na úrovni stejné nebo blízké se úrovni kvality zdravotní péče poskytované na území našeho státu. Srovnatelná péče je stanovena i v publikacích řešících problematiku zdravotnického zabezpečení států NATO (Allied Joint Publication 4–10, Allied Point Medical Support Doctrine).

Rozdílné podmínky

Každý lékař v bojových podmínkách si uvědomuje, že k posouzení stavu zraněného nebude mít podmínky jako v běžné nemocnici, a to zvláště v nižších zdravotnických etapách, tedy při přímé podpoře na bojišti. Ve všech fázích urgentního ošetření však musí znovu a znovu probíhat třídění pacientů podle změny jejich zdravotního stavu a nově objevených skutečností. Situaci často komplikují přírodní podmínky, tma, hluk, zmatek, či i stále probíhající boj. Je nezbytné vědět, že ke zranění v boji dochází často ve velké vzdálenosti od možnosti definitivní chirurgické terapie, je nutno odsouvat zraněné po etapách v rámci dostupných prostředků. Obvykle jde o letecký transport, tedy MEDEVAC. V každé fázi odsunu raněných dochází k přesunu na chirurgická pracoviště vyššího stupně. Od základních, které mají za úkol prvotní stabilizaci pacienta, zástavu krvácení atp. po pracoviště vybavené sály a intenzivní zdravotní péčí.

Odsunový řetězec

Standardní odsunový řetězec jednotlivých zdravotnických etap je v NATO pevně zavedený. Dělí se na jednotlivé nemocnice, nazývané ROLE. Ty jsou čtyři a je na nich možno poskytovat vždy jen určitou chirurgickou péči. ROLE I – Regimental Aid Post, Medical Section – jde o pracoviště, na kterém může být stabilizována zlomenina, pánevní kruh, obnovena ventilace, punktován tenzní pneumotorax, zastaveno vnější krvácení. Více v zásadě není možné. Léčba zde

tedy vede k obnově a částečné stabilizaci základních životních funkcí. Tato ROLE se zpravidla s jedním lékařem a několika členy středního zdravotnického stupně nalézá v oblastech bojujících jednotek, její činnost se dá přirovnat k činnosti posádky zdravotnické záchranné služby v civilních podmínkách. Přesun je veden, jak již bylo řečeno, na vyšší stupeň, tedy i na relativně bezpečnější a především vybavenější pracoviště.

Naše působení

V našem případě, tedy v nemocnici na základně HKIA v Kábulu, jde o typ nemocnice ROLE 2, tedy o tzv. Field Ambulance. Odehrává se zde resuscitační a podpůrná terapie – může zde dojít také ke stabilizačním chirurgickým zákrokům. Je možno nasadit trakci na končetinu, pánevní svorku, zavést hrudní drén a podobně. Primárně je toto zařízení určené k ošetření koalicičních vojáků, dříve se často tato nemocnice využívala i pro civilní potřeby, konkrétně pro ošetření a následnou péči obyvatel Afghánistánu (Kábulu), kterých se nějakým způsobem dotkla válka

v podobě střelných poranění, nášlapných min, atp. Jedno celé křídlo nemocnice je pro tyto pacienty plně uzpůsobeno, ale již se prakticky nevyužívá a jde o zálohu v případě hromadného příjmu, tzv. MASCAL. Jsou zde tři velkokapacitní pokoje. V části, která se denně používá, najdeme „pohotovost“, tedy urgentní příjem a improvizované, vybavené sály na poskytnutí neodkladné péče. Podobné prostředí můžete znát ze seriálů z lékařského prostředí, jednotlivé prostory odděluje pouze závěs. Uspořádání každého sálu si řídí každý tým dle sebe a opravdu se liší. Američané mají jiné rozestavení přístrojů, infuzí atp., než my. Dále se v nemocnici nachází veškeré potřebné vybavení, od rentgenu, po CT a další, již plně oddělené sály.

Zkušený lékař z ÚVN

Velitel 19. polního chirurgického týmu, major Luděk Hána, vysvětluje chod nemocnice a jeho složení. „Český tým v současné době zabezpečuje odhadem 40 % běžného provozu nemocnice. Ta je mnohonárodnostní, pod americkým velením. Leč máme vlastní sál,

ktej je nám přizpůsoben, samozřejmě spolupracujeme i s kolegy ze Slovenska, Albánie, Austrálie, Dánska, Rumunska, atp. Vše se řídí aktuální potřebou, tedy rozsahem urgentního příjmu a typy poranění, které je třeba ošetřit. Někdy jde o banality, třeba i poranění způsobená v posilovnách v rámci základny, ovšem setkáváme se i s traumatickým poraněním hlavy, ošetřujeme různá střelná poranění, včetně následků výbuchů improvizovaných výbušných zařízení, kdy může dojít i k následným amputacím končetin. Máme mnoho úspěšných zásahů, ale samozřejmě součástí naší práce jsou i tak traumatická poranění, kdy již pacientům není pomoci. Relativně klidný den se tak může z minuty na minutu stát noční můrou,“ uvedl major Hána, zkušený lékař z Chirurgické kliniky

Ústřední vojenské nemocnice v Praze, který již dříve působil jako náčelník 1. chirurgické skupiny 6. polní nemocnice Armády České republiky v Afghánistánu. V letech 2012 až 2014 byl třikrát v zahraničních misích v Kábulu jako lékař polního chirurgického týmu AČR v rámci operace ISAF. Byl mimo jiné oceněn medailí ministra obrany Za službu v zahraničí III. stupně i medailí velení NATO.

Text a foto: Michal Voska

Mise EUTM není pro naše vojáky pouze o výcviku a ochraně velitelství, ale i o pomoci a záchraně

HRDINOVÉ z Mali

Deváté úkolové uskupení pod taktovkou kapitána Bedřicha Hýži působí na misi již od března. Mandát je naprosto jasně daný, hlavním úkolem je pomoc při výstavbě a výcviku maliské armády tak, aby byla v budoucnu schopna čelit útokům islamistických radikálů a zachovat suverenitu a teritoriální integritu země. Tato slova se do puntíku vyplnila v červnu při záchraně hotelových hostů z nedalekého komplexu.

Při cestě naší redakce A reportu do Mali jsem dlouho přemýšlel nad tím, co půjde na místě zpracovat za materiály a jakým tématům se budu věnovat. Mnozí rejpalové, zejména na sociálních sítích, ale i v komentářích pod články komerčních médií, často silně znevažují práci našich vojáků na misích. Je jedno, kde působí. Zkrátka jde o žoldáky, kteří na mise jezdí jen pro peníze a za naše daně se opalují, jedí vybrané kulinářské lahůdky a mají posilovnu zadarmo. Ano, tak je často naše účast na zahraničních nasazeních vnímána. Vysvětlovat „odborníkům od piva“ přínos

našich zdravotníků, instruktorů, zkrátka všech, kdo se na misích podílí, nemá velký význam. Pro nás je důležité ocenění ze strany koaličních partnerů, kteří si práce našich vojáků dlouhodobě cení. Důkazem je řada úspěchů po celém světě a medaile, kteří naši vojáci hrdě nosí na svých bedrech.

Klidné Mali?

Týden před odletem naší redakce přichází zpráva o zapojení našich vojáků v bojích u areálu hotelového

komplexu Le Campement Kangaba ležícího východně od hlavního města Mali Bamaka. Strohé informace dávají tušit rozsáhlý útok islamistických skupin, kterých v Mali operuje celá řada, včetně místních frakcí takzvaného Islámského státu a také známé Boko Haram. I proto nelze pohlížet na region jako na klidné místo. Dávno jsou doby, kdy řada cestovatelů vyrážela za poznáním krás Timbuktu, Gao a dalších měst. Po příletu a nezbytném briefingu se setkáváme s brigádním generálem Peterem Devogelaere, velitelem mise EUTM. Ten, jakožto i Elizabeth Verweken, tisková informační

důstojnice, nás zsvěčují do incidentu a zapojení našich vojáků.

Odpolední útok islamistů

„Po volání o pomoc byla neprodleně, krátce po šestnácté hodině místního času, aktivována skupina rychlé reakce, dva týmy. Místo útoku je odsud (Bamako pozn.) vzdáleno zhruba 30 kilometrů. V hotelu, kde zaútočila skupina islamistů, bylo v tu chvíli několik desítek osob, včetně občanských zaměstnanců a vojáků mise EUTM. Teroristé stříleli kolem sebe, jejich cílem bylo zasáhnout co nejvíce osob. Čeští vojáci, společně s příslušníky maliských ozbrojených sil včetně místní speciální policejní jednotky, se dostali do bojového kontaktu zhruba třicet minut od nahlášení útoku. Profesionalita, se kterou se vaši vojáci vrhli do boje s teroristy, s cílem zachránit všechny zúčastněné, je dech beroucí. Čeští vojáci dlouhodobě dokazují, že patří k těm nejlepším, které zde na misi máme, což potvrdila i řada mých předchůdců. Koordinace mnoha složek na nemalém prostoru vyžaduje profesionalitu a především skvělé organizační schopnosti. Zachráněno bylo přes třicet osob. Kdyby nebylo včasného zásahu, bilance obětí by mohla být mnohem, mnohem tragičtější,“ uvedl generál Devogelaere. Celkem došlo bohužel ke ztrátě dvou osob z řad mise a personálu Evropské unie v Mali.

Eliminace nepřítele i evakuace

Maliští policisté ze zvláštní jednotky mají rozsáhlé zkušenosti s protiteroristickou činností, ale zásah v hotelovém komplexu je velice specifický a vyžaduje bezchybné reakce. Právě naše vedení odrazení útoku a následně „vyčištění“ prostor bylo nezbytně nutné pro perfektní koordinaci sil. Pro tamní bezpečnostní složky je přítomnost vojáků, které mnohdy znají

z výcvikových prostorů, kupříkladu Koulikora, garancí a takřkajíc všem dodá potřebnou odvahu. Není snadné se pohybovat v nepřehledném prostředí, kde protivník disponuje rozsáhlou palebnou silou. „Vedl jsem maliskou jednotku, postup byl velice rychlý. K ochraně byl použit balistický štít. To byla jediná naše ochrana, vyjma vlastních ochranných balistických prostředků. Bohužel, jeden z místních vojáků vedle mě byl zasažen teroristy a zemřel. Proti nám šla postava, pomalu a klidně. Z dálky to působilo, že jde o nějakého hotelového hosta. Až při přiblížení bylo vidět ákáčko v ruce. Mezitím kluci evakovali hotelové hosty a zaměstnance, ty zraněné odnášeli do sanitních vozů. Děkovali nám. Většina plakala, někdo štěstím, že byl zachráněn, někdo ze strachu a hrůzy. Mnoho z nich nám následující dny přijelo na základnu poděkovat. Bylo to dojemné,“ uvedl jeden z vojáků 71. mechanizovaného praporu z Hranic, kteří tvoří jádro úkolového uskupení.

Mentori jsou důležití

Výše uvedené řádky dokazují, čemu musí naše jednotky v zahraničních operacích čelit. Vždy je podstatná spolupráce a v případě Mali pak i ochota učít se novým postupům, bez zbrklosti. Proto je náš úkol kromě ochrany velitelství a sil rychlé reakce i mentoring tamních vojáků. Čeští instruktoři jsou přiřazeni k četám 2. výcvikové roty ETIA, které jsou vedeny německými důstojníky a působí v oblasti Koulikora. Společně s našimi instruktory působí v tomto trenérském týmu i kolegové ze Švédska. Výcvik je zaměřen především na taktickou přípravu. Na jejím začátku stojí příprava jednotlivce a výcvik je pak zakončen taktikou čety. Jednotlivé čety tvoří zhruba 25 vojáků pod velením maliského velitele a velitelů družstev. Během výcviku jsou vojáci připravováni na to, jak správně vybudovat obranu, jak vést efektivně útok, jak reagovat na kontakt s nepřítelem, nebo jak postupovat při

A fakta

Velitelem 9. úkolového uskupení je kapitán Bedřich Hýža ze 71. mechanizovaného praporu z Hranic. Organizační jádro českého 9. úkolového uskupení AČR v EUTM Mali tvoří vojáci 71. mechanizovaného praporu z Hranic. Jednotka je doplněna o příslušníky 41. mechanizovaného praporu ze Žatce, Velitelství výcviku – Vojenské akademie z Vyškova, 44. lehkého motorizovaného praporu z Jindřichova Hradce, 102. průzkumného praporu z Prostějova a Centra operačně taktických systémů velení a řízení AKIS z Lipníku nad Bečvou. Zastoupena je také Sekce rozvoje a plánování schopností MO Praha. Jednotka pokračuje v zabezpečení ochrany velitelství výcvikové mise EUTM (Training Mission) v hlavním městě Bamaku, v provádění doprovodů osob a konvojů. Dva vojáci jednotky se na základně Koulikoro (cca 60 km od Bamaka) podílejí na výcviku malijských vojáků.

činnosti na kontrolně propouštěcím místě. Při výcviku nechybí samozřejmě ani problematika boje proti improvizovaným výbušným zařízením. Šestidenní blok výcviku je vždy zakončen závěrečným třídním komplexním přezkoušením. Při tomto přezkoušení mají čeští instruktoři za úkol vyhodnotit také to, jak vojáci zvládají základní manipulaci se zbraní AK-47, která je z pochopitelných důvodů nejrozšířenější v regionu a nemá smysl výcvik provádět s jakoukoliv jinou zbraní. Zastoupením při zvládnutí veškerého drilu je pro malijské vojáky slavnostní vyřazení.

Text a foto: Michal Voska